

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

"והאמת והשלום אהבו..."

אֵהָבֶת

לִישֵׁר אֶל

עלון זה כולו קודש גם להצלחת כל המפגשים הנפלאים של העלון המכתתים את רגליהם מבית כנסת לבית כנסת ברחבי הארץ והכל מתוך אהבה ולשם שמים חנים אין כסף. יהי רצון שאבינו שבשמים יתמיד להם בריאות איתנה ונהורא מעליא עד זיקנה ושיבה טובה ויזכו לברכה רווחה והצלחה עד בלי די, וירו נחת ואושר של קדושה מכל יוצאי חלציהם ויראו מכולם בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות מתוך תורה וגדולה במקום אחד אמנו!! ממני, מוקירכם ואוהבכם בלב ונפש משה יזדי.

983 1184

לקח פרשיות 'נצבים-וילך' תש"ף "עשיתי שאלת חלום"!!

הלילה, אך מיד התעשת וענה: "על עבירה זו נענשים בשריפה!" כששמעה אימו את דבריו של ראש הישיבה, מיד ספקה כפיה, טפחה בהן על פניה ואמרה בערבית: "יני לי... וי לי..." ראש הישיבה, פנה לאימו וניסה להרגיעה. אך היא עומדת וסופקת את כפיה וטופחת בהן בכל גופה כשהיא ממררת בבכי. ראש הישיבה לא הרפה והמשיך לנסות ולהרגיעה בכל כוחו וכשעלה הדבר בידו הרהיב עוז בנפשו וביקש שתסביר לו על מה כל החרדה והסערה הזאת.

אמו הצדיקה ענתה לו: "בטרים עלוטי על יצועי עשיתי שאלת חלום, ובקשתי שיודיעו לי על איזה עוון נענש בני בעונש כל כך נורא. מיד כשנרדמתי ענו לי מהשמים ואמרו: "בגילגול הקודם חטא בנך בעוון פלוני וכשנפטר מן העולם הוא ביקש לבוא בגילגול ולהיענש על כך בעולם הזה ובלבד שלא יכניסוהו לגיהנם." לאחר דקות דומיה המשיכה האמא הצדיקה ואמרה: "לכן מיד כשהתעוררתי הזדדתי לבוא ולשאול אותך והנה נכון הדבר כי על עוון זה נענשים בשריפה, וזה מה שאירע לאחיך שנשפכו עליו מים רותחים ועכשיו הוא נוטה למות."

"אדרבה! עלינו לשמוח!" אמר ראש הישיבה והוסיף: "עתה שידועה לנו סיבת העונש, נעשה את סדר התשובה והתיקון הנדרשים לעוון זה, ובטוחני שבכך יבריא החולה." בבוקר הזדרו ראש הישיבה ובא לבית החולים וסיפר לאחיו את חלום אמו והצעו לו להתחיל בתיקון העוון ולצום. "את סדר הלימוד של התיקון אעשה אני למענך" סיכם ראש הישיבה. למרות הקושי הגדול התחיל החולה לצום ולהתבודד על אותו עוון כשראש הישיבה עושה את סדר הלימוד, וראה זה פלא, תוך ימים ספורים השתחרר האח לביתו בריא ושלם. ה' יזכנו לחזור בתשובה שלימה מאהבה ונזכה כולנו להיכתב ולהיחתם לחיים טובים ולשלום אמנו.

בברכת הללויה,

שבת שלום ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

על הפסוק בפרשתנו: "וְשָׁבַת עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעַתְּ בְקֹלוֹ" אמרו חכמנו זיכרונם לברכה: "גדולה התשובה שהיא כתרס בפני הפורענויות [אבות ד', י"א], ומבטלת את רוע הגזירה [ירושלמי תענית ב', א']. ומאריכה את ימי חייו של האדם". [וימוא פי", ע"ב].

עוד אמרו: "העושה עבירה ומתחרט, מוחלץ לו מיד" [תנייני ה', ע"א], "שהחוטא ואומר 'חטאתי', אין רשות למשחית להזיקו" [במדבר רבה ע', א]. "המתבייש בחטאו מוחלץ לו על כל עוונותיו" [ברכות י"ב, ע"ב], מורנו ורבנו ועטרת ראשנו ראש הישיבה חכם יהודה צדקה זיע"א שזכה להשיב רבים מעוון, היה מפליג מאוד בכוחה של מעלת התשובה ובאחת משיחותיו אמר לנו: "מצוות שופר בראש השנה, היא מצווה עצומה, בוקעת רקיעים, נוגעת לכלל ישראל ולכל הבריאה. ובכל זאת, כשחל ראש השנה ביום שבת, גזרו חכמנו זיכרונם לברכה לבטל את המצווה לגמרי. כל ישראל לא תוקעים. מדוע? שמה יהודי אחד ישכח ויטלטל את השופר ברשות הרבים. רק בגללו צריך כל עם ישראל, לרבבותיו, להתבטל ממצווה נשגבה כזאת... ללמדך כמה חשוב העניין להפריש יהודי בודד מעבירה!"

"מקבצאלי", זה שם האגודה שהקים ראש הישיבה עוד בזמן המנדט הבריטי. על אגודה זו נמנו ידיו מנוער: רבי דוד הררי-רפול, רבי שלום אהרן לופס, רבי ניסים ענתבי, רבי יוסף בצרי, רבי אברהם ועקנין, רבי שלמה קצין ורבי ניסים עזון זכותם תגן עלינו. גדולי עולם אלו הצהירו שכל מטרתם בעולם אינה אלא להפיץ תורה ויראת שמים בקרב שדרות העם מתוך אהבה ונועם. מעשה נורא- סיפר לנו ראש הישיבה - שאירע עם אחיו שהיה מופלג בחסידות ובעבודת ה'.

בצעירותו, נשפכו על אחיו מים רותחים והוא ניכוה קשות. כתוצאה מכך זיהום קשה פשט בכל גופו עד שנטה למות. באמצע אחד הלילות התעורר ראש הישיבה משנתו ושמע את קולה של אימו קוראת לו מלמטה: "חכם יהודה! חכם יהודה!" ניתר הרב ממיטתו בבהלה, וירד בוריוזות אל הרחוב. האם ניגשה ישר לעניין: "אמור לי בני, מה העונש הכתוב בתורה על מי שחטא בעבירה פלונית?" תמה הרב על שאלה כזאת באמצע

ראש השנה במלון "פרימה פארק" ירושלים

* תפילות נלהבות!! * סעודות חג עשירות ומגוונות כיד המלך!
* פינות ישיבה נוחות להנאת האורחים! * שיחות חיזוק מרוממות!
חדרים מרווחים ומאובזרים עם אולם תפילה וחדר אוכל מפוארים.
הרצאותיו המרתקות של כבוד הרב משה יזדי שליט"א יחדדו אצל כולנו את עיצומם של ימים קדושים ונפלאים אלו ויאירו לנו את הדרך להיכתב לאלתר לחיים טובים ולשלום!

פרטים והרשמה: 052-555-77-56 050-413-47-99 052-890-80-65
הבטחנו-קיימנו!!
האירוח המושלם ביותר! במחיר המוזל ביותר!!
* האירוח על פי הנחיות משרד הבריאות!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

ה' לא מרשה לי לחוות דעה בנושא זה בשום אופן!!!
אם אחווה דעה הריני מזלזל בכבוד הורים, וכשם שעל
"כבוד-הורים" יש שכר של "אריכות ימים", כך על זילזול
בכבודם יש "קיצור-ימים" ובוודאי שאינך רוצה שיקצרו את
ימי, אז אנא סילחי לי שאסור לי לנקוט עמדה בשום אופן!!!
ד. לנידון דיין ידידי היקר!! הדבר ברור שעליך ליצור קשר עם
אביך ואף לבקש את סליחתו!!! אין לי ספק שבעז"ה תהא לכם
שיחה נעימה ומרגשת מאד מאד.

ה.ראוי ונכון שכבר בתחילת השיחה תבקש מאביך היקר שלא
ידבר כלל על העבר!!! לא על אמא ולא עליך!!! אתם פותחים
"דף-חדש" ומדברים רק על דברים נעימים ומשמחים
ושגרתיים בלבד!!! ותוסיף ותבקש ממנו שבמשך החודשים
הקרובים לא יספר לאף אדם על חידוש הקשר ביניכם!!! ובמשך
חודשים אלו תשקיע יותר בקשר עם אמא, ואף תבהיר לה כמה
וכמה פעמים, שהיא פשוט כל חיך, ואהבתך אליה אינה יודעת
גבולות!!! תאמר ותדגיש זאת רבות!!!

ו.לאחר כחודשיים או שלשה כשתיווכח שאמא בטוחה באהבתך
העצומה כלפיה, תאמר לה בשיחה נוחה ורגועה מאד בזה
הלשון: "אני יודע שאת מצפה ומייחלת מאד ליום בו אזכה
להקים בית נאמן בישראל, וברצוני לשתף אותך בצעד גדול מאד
שעשיתי כדי לרזו בעז"ה את זיווגי הנכון, בהוראת הרב לפני
שלושה חודשים יצרתי קשר רופף עם אבא", אין לי ספק
שבעז"ה היא תקבל את הדברים היות והיא תשמע שכבר שלושה
חודשים אתה בקשר איתו, והוא רופף, וכל זאת בהוראת הרב
ולא מדעתך, כך שבוודאי שהיא לא תחשוש שזה יפגע בקשר
שלך איתה, היא תיווכח לראות שהקשר בינך לבינה חזק יותר
מבעבר למרות שלאחרונה הינך בקשר עם אביך.

ז. זאת ועוד: אחזור ואדגיש בפניך ידידי היקר, חייב אתה לבקש
ערת סליחתו של אביך על כל הצער שהצטער הוא בסיבתך באלו
עשרים השנים, בעיקר על כך שדחית את ניסיונותיו תאשר
איתך, ולא אגזים כלל אם אכתוב לך שברור לי הדבר שכל כעסך
עליו אינו אלא מחמת ששמעת רק צד אחד [אימך] בלבד, לו
היית שומע את דעתו של אביך על כל "מעללי" בוודאי שהיית
נגע [קצת או] הרבה מכעסך, איני כותב זאת כדי שתשמע את
דבריו, שהרי סיכמנו שאין לדבר על העבר בשום אופן, וכל
כוונתי אינה אלא לבקשך שעליך לשכנע את עצמך שהדברים
ששמעת עליו בצעירותך אינם מדויקים כלל, ועליך להסירם
לחלוטין מזיכרוןך.

ח.כיון שכתבת שגם אחיך ניתקו כל קשר עם אביך, ראוי ונכון
מאוד שלאחר שיתחזק הקשר ביניכם תאמר זאת לאחיך
היקרים, ותדגיש בפניהם ששמח אתה מאוד שהנך בקשר עימו,
ותבקשם שגם הם יתקשרו וישמעהו, תשתדל להכניסו חזרה
לחיק המשפחה ותהא זאת לך "תשובת-המשקל" וכפרת עוונות
על העבר, כמובן שאם הם יסרבו או אם נראה לך שלא כדאי
לעשות זאת מכל סיבה שהיא, אז תעשה כהבנתך ולא תדבר
איתם על זה כלל.

ט.אולי זה המקום לפנות להורים היקרים: אנא ואנא!!!
אל תגררו את הילדים למחלוקת שלכם עם בן או בת הזוג!!!
למה לצער את הילדים? הרי זה עוון פלילי שאין לו כפרה, ואף
אם ברור לכם שדרככם נפרדות ואין סיכוי לשלום בית, זיכרו
תמיד! החיים ממשיכים! במוקדם או במאוחר תעמדו שניכם
בבר מצווה או תחת החופה של אחד מילדכם, וחבל יהא לכם
לעמוד שם כועסים ומיוסרים. רק אם תתגרשו בצורה מכובדת
ובכבוד הדדי יהא לכם בעז"ה עתיד טוב יותר, ותצליחו בהמשך
דרככם ואף תשמחו ביחד בשמחות בניכם ובנותיכם!!!
י. שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב!!!

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

במדור זה אני קורא כמעט מידי שבוע בשבוע על
"בעיות החיים" של אנשים, אשר בדרך כלל משאירים אותנו
פעורי-פה, החלטתי לכתוב לך גם אני.

אז ככה: גילי מתקרב ל-30, רווק, עברתי ילדות ונערו לא קלים
בכלל, הורי התגרשו לפני קרוב לעשרים שנה, ומיום הגירושין
אני בקשר מתמיד רק עם אמא. אנחנו האחים לא מדברים עם
אבא בכלל, אף לא מילה אחת, כי אנחנו כועסים עליו מאוד.
הוא ניסה כמה פעמים ליצור איתי קשר, אך תמיד סרבתי ואף
אמרתי לו שאיני רוצה שום קשר איתו.

אמא סיפרה לי כמה שהוא ציער אותה ופגע בה לכן לא רציתי
לדבר איתו, אני מדגישה "רציתי", אך עכשיו לפני כשנה
חזרתי בתשובה, ואני מאד רוצה להתקשר אליו, כבר כמה
פעמים שהתחלתי להתקשר ומיד ניתקתי.

חששתי מתגובתה של אימי, אני לא רוצה שהיא תיפגע, היא
הכי חשובה לי בעולם!!

לפני כארבעה חודשים אמרתי לה שאני רוצה להתקשר אליו
והיא ביקשה ממני שאדחה זאת בינתיים ואשקול שוב.
ברור לי שהיא חוששת שהוא ירחיק אותי ממנה וזה לא יקרה
לעולם!!! מה אני עושה כבוד הרב? להתקשר אליו? מה לומר
לו? מה לומר לאמא? תן עצה!! תודה רבה על הכל!!!
תשובה:

א. יישר כוחך על כך שזכית לחזור בתשובה. שאלתך מהווה
עדות חזקה לך שאופן חזרתך בתשובה והרב המדריך אותך
נכונים, רצויים ואהובים הם מאוד. לצערי הרב, הכרתי אנשים
שחזרו בתשובה וכל מגמתם אינה אלא להיזהר במצוות שבין
אדם למקום ואינם שמים לב על מצוות שבין אדם לחברו.
אנשים אלו, מרוב התלהבותם על דרכם החדשה, מרשים הם
לעצמם לפגוע ולרמוס כל אדם שאינו עושה כהבנתם, עד
שלפעמים פוגעים הם בכבוד אביהם או אמם ובוודאי שהיה
עדיף שישארו ברשעתם ולא יחזרו בתשובה.

אתה ידידי היקר זכית! חזרתך בתשובה עוררה בך תהיות:
"אולי אני לא בסדר כלפי אבני"? על אף שבמשך שנים היית
טעון כלפיו. אין זאת אלא שזכית לחזור בתשובה בדרך הנכונה.

ב. ברשותך אפנה כרגע אליך ולכל קוראינו היקרים: "איסור
גמור לבן או לבת להיכנס ולחוות דעה במחלוקת שבין
ההורים"!!! כיון שכדברך בדרך כלל יש לנו רגישות וקירבה
מיוחדת לאחד מההורים, ו"משוחזים" אנחנו כלפיו, כך
שלעולם לא נצליח להיות "ניטרליים"!! יתירה מזאת: ברגע
שאנחנו מחליטים לנקוט עמדה ולעמוד לצידו או להגנתו של
אחד ההורים, אף אם צודקים אנחנו לחלוטין שלא טעינו כלל,
הרי יש בכך פגיעה קשה בהורה שכנגד, וצערו על כך גדול מאד,
ואסור לנו לצערו בשום אופן גם אם הוא לא צודק בכלל!!!
הויכוח שביניהם מלווה ברגשות זעם, ולפעמים אחד מהם אין
ביכולתו להתבטא כהוגן כמו הצד שכנגדו. ודי בכך שאם
החלטתינו מוטעית ולו במעט שבמעט, ואז "גדולה אשמתינו עד
לשמים", לכן אין לנו להתערב ביניהם בשום פנים ואופן ואף ראוי
ונכון לומר להם: "אבא ואמא יקרים!!! ברצוני לכבדכם מאד
ושווה בשווה, אז אנא מיכם אל תערבוני באי הבנה שביניכם!!!

ג. זכורני שלפני כחמש שנים נשאלתי על ידי אחד מחברי
הקהילה, כיצד להתנהג כשאמא דורשת בתוקף ואומרת:
"אני רוצה שתשמע אותי"!!! וברור הדבר שהיא תפתח בלשון
הרע מוחלט על אבא, איך להתנהג? ועניתי לו: שישמע את כל
דבריה, כאבן דומם, ולא יסתכל בפניה כלל בשעה שהיא
מדברת, כדי שלא יובן מהבעת פניו שהוא מקבל חלילה את
הדברים, ולא יחווה דעה לשום צד, פשוט לשמוע כאבן דומם
בלבד!!! כל הבעת-פנים המורה על קבלת הדברים הרי היא פגיעה
בכבוד האבא!!! ואם אמנו תשאל לאחר שתסיים את דבריה:
"אז מי צודק?" תענה לה בפשטות: אמא יקרה ואהובה!!!

**אירוח ראש השנה הכי מושלם ומוזל!!!
פרטים בעמוד הראשון!**

בס"ד "אין עוד מלבדו" "ברוך פודה ומציל- ברוך שמו"!! "אין סוף תודות- לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

רבן של כל בני הגולה הכס בן ציון אבא שאול זיע"א

רבן של כל בני הגולה הכס עובדיה יוסף זיע"א

בשבוע שעבר כתבנו אודות שמחתם הגדולה של חכמי הדורות כשזכו לקיים מצוות 'שילוח הקן'. כתבנו גם אודות שמחתו של ראש הישיבה חכם בן ציון אבא שאול זיע"א. אחי האהוב, הרב שמעון יזדי שליט"א שקרא את הדברים, התקשר אלי וסיפר לי כך: "באותו בוקר שחכם בן ציון אבא שאול קיים את מצוות 'שילוח הקן' בבית אחותו, זכיתי להימנות על תלמידיו בשיעור שהיה מוסר בשיבה. באותו בוקר הגיע חכם בן ציון זיע"א כשכולו מאושר וקורן משמחה. מיד בהיכנסו, עוד לפני שישב פתח ואמר: "ברוך ה' זכיתי! זכיתי לקיים הבוקר מצווה גדולה מאד! מצוות 'שילוח הקן'! זאת מצווה שלא מזדמנת בכל יום ומעלתה גדולה היא מאוד מאוד ובכוחה להשפיע על המקיימה ברוחניות ובגשמיות". לאחר מכן הוסיף ואמר: "זכיתי הבוקר בשתי זכיות גדולות מאד, כמדומני שהזכיה השניה גדולה היא יותר מהזכיה הראשונה". כאן התיישב ראש הישיבה חכם בן ציון אבא שאול זיע"א על ספסלו ושתק. כולנו נדרכנו לשמוע את דבריו.

לאחר דקות של דומייה בהן עדיין אפשר היה להבחין בשמחתו הגדולה והלא שגרתית פתח רבנו זיע"א ואמר: "הזכות הראשונה, שזכיתי לקיים מצוות 'שילוח הקן' כפי שאמרת לי. הזכות השניה, מיד לאחר שקיימתי את המצווה, תוך כדי שמחתי הגדולה פניתי לאבינו שבשמים ואמרתי לו: "אני מודה לך מאד על שזיכיתני לקיים מצווה נפלאה וחשובה זאת בכל דיקוקיה. עתה כיון שברור לי שאתה שמח בכך מאד, אני מבקש שתיתן חתיכה מהמצווה הזאת לכל יהודי בעולם". באומרו זאת החווה רבנו באצבעו ואמר: "חתיכה קטנה" וכמדומני שהזכות השניה גדולה מן הראשונה".

*יום אחד קרתה שריפה בבית אימו של ר' ציון יחזקאל הי"ו, שהיתה גרה קומה אחת על ביתו של רבינו זיע"א, וכך הוא סיפר: "אמי הצטערה על זה מאוד, אף שלא קרה שום דבר מיוחד, אבל בגילה זה היה קשה לה מאוד. רבינו שמע על זה רצה לחזק את רוחה ולעודדה. אימי ע"ה שמעה לפתע דפיקות בדלת ביתה, היא ניגשה לפתוח ונדהמה לראות אל מול עיניה את השקדן הגדול שכל רגע חשוב לו, רבינו בכבודו ובעצמו, שללא שהות החל להרעיף עליה ברכות ועידוד רב על השריפה שאירעה. למרות השכנות, אימי היתה המומה ולא האמינה למראה עיניה שרבינו שהיה עוסק ברומו של עולם, ימצא זמן לעלות בעצמו כדי לעודדה ולשמחה. פניתי לרבינו ואמרנו לו: "בני המשפחה מודים מאוד לרבינו שטרח והצליח לעודד ולרומם את אימנו". אך רבינו לא הבין על מה כל השירים וההודאות, והשיב בפשטות: "הרגשתי שאני יכול לעזור במה שהוא, ולכן עליתי!"

*באחרית ימיו כשהוכרח לעבור על כותרות העיתונות החרדית בבית הכיסא, היה מחרז ומחפש אחר אותן משבצות קטנות שרובם מדלגים עליהם, ואפילו לא מבחינים בהם, אותן משבצות קטנות המודפסות בתחתית העמוד, בקשות צדקה לעניים אלמנות ויתומים, וליבו הרחום והחנון של רבינו מבקש דווקא את אותן משבצות, ותיכף היה שולח את נהגו למסור סיוע לאותם משפחות ומשדל גם אחרים שסייעו להם. בכל ערב חג היה מאריך בשיעוריו בשבח נתינת הצדקה למשפחות נזקקות, תוך כדי שהוא מתחנן שכל אחד ואחד יתן צדקה למיעוטי יכולת כפי יכולתו.

סיפור עונג שבת לשולחן השבת

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה 'יתברך'!!" (ר' נחמן מברסלב זיע"א)

שעת לילה מאוחרת ליל כ"ה באולול, "ש. גלס" יהודי קשיש מאד, שכב במיטתו בבית הרפואה "תל השומר", אוהו ספר תהלים, רק שפתיו נעות וקולו לא ישמע.

לפתע פתאום פתח את פיו במעין ווידוי: "יש לי בן אחד ושמו דוד. ידוד היקר שלי, עיניו נמלאו דמע, כאילו הבן-יקר נמצא לידו. ידוד אהובי, בן יחיד אתה לי. שנים רבות המתנו בציפייה לילד עד שהגעתי. ילד פלא, אוי, כמה שאימא שלך אהבה אותך... היית האושר שלה. הלכת ל'יחידך' והיית מתמיד גדול, אפילו בהפסקות המשכת לשקוד על תלמודך. אימא היתה מבקשת ממך שתלך קצת לשחק, או שתישן קמעה ותאגור כוחות, ואתה היית מבקש ממני: "אבא תגיד לאימא שאני רוצה ללמוד זוהי שאיפתי היחידה בחיים!" היית יושב שעות ליד הגמרא. הקשיש החל לנגן בערגה ובעריבות: אי איי איי... "דיני ממונות בשלושה, גזילות וחבלות בשלושה" אי איי איי... איזה ניגון מתוק היית שר בלימוד הגמרא, איזו מתיקות. ממש היית בולע את מילות הגמרא הקדושות.

בכיתה ב' היו ילדים מכיתה ז' באים לשאול אותך שאלות. המלמדים ניבאו לך עתיד מזהיר. עדין לגאון, אמרו עליך תמיד. עד שהגיע היום הנורא בו השתנת. היית בגיל 10 ואימא חלתה. חיוורת כולה, נישקה אותך, ואמרה: "ידוד תלמד ותתפלל עלי! אני צריכה לטוס לחו"ל לטיפולם!!" ערך ילד קטן, מלא אמונה ותוס, הבטחת בדמעות: "אימא אל תדאגי! אלמד ואתפלל עלייך, ואת תחזרי מהר בעזרת ה' בריאה ושלימה". אימא טסה עם קרובי משפחה, כי אהבה אותך וסירבה להשאירך כאן עם קרובים. עבר חודש נורא בין תקווה לייאוש. היית מהורהר מאד, ראייתי שהתאמצת מאד ללמוד למרות שבלילות שמעתי אותך מתייפף רבות בענניך לאימא... והנה יום אחד צלצל הטלפון, לא היה לי אומץ להרים את השפופרת. אך אתה הרמת, ושמעתי אותך זועק אל תוך השפופרת: "אימא אני רוצה לגלות לך סוד. רק את נתת לי, כשהיית כאן ליד, את הכוח להמשיך ללמוד. התנהגת אלי כמלאך. כשקראת לי לבוא לאכול, ראייתי שאכפת לך שיהיה לי כוח לגדול ולצמוח בתורה. אימא, בלעדייך לא אוכל ללמוד. תבטיחי לי שתחזרי לא יותר מחרש! אני כבר לא יכול! אני נשרף מעננותים... ואימא הבטיחה... התאוששת והתחזקת מהבטחתה ושקעת בלימוד הגמרא הקדושה בחודש זה ביתר שאת. היית משוכנע שאימא תחזור תוך שלושים יום. וביום השלושים היא אכן חזרה, אך כבר לא בין החיים! לא הייתי מסוגל לספר לילד שאימא אהבתו הלכה לבית עולמה. שלחתי אותך ללימודים בלי הכנה נפשית לטרגדיה. ובדיק כשחזרת מהלימודים כדי לפגוש את אמא, ראית את הדוד מאמריקה מוציא את המיטה מהרכב הכחול... ענייך שהיו תמיד מלאות חיים, התחלפו בעיני יושב. הבטת אל המיטה והעקת בזעם בלי דמעות: "אימא, את הרי הבטחת לי שתחזרי, כך לא חוזרים! הפכת אדיש ומוכר לכל דבר שבקדושה, אהבת ה' שפייעמה בך והאמונה שיקדה בליבך, כאילו נמחקו ואינן. התרחקת גם ממני, גם מתורתך שכל כך אהבת. התנתקת מחברך הטובים, והפסקת ללמוד לחלוטין! הגמרא כבר לא עניינה אותך, שערותיך גדלו פרא. ואני, אביך, נבהלתי ולא ידעתי להתמודד איתך. געתי בך, צעקתי עליך, ואפילו הרבצתי לך, אך אוזניך אטומות היו. יום אחד הבטחת שתשתנה, ולא קיימת. צעקתי עליך- 'שקרן! הבטחת שתחזור בתשובה!' הרמת את שתי עיניך במבט חוצפני ושאלת, 'אסור לשקר! הלא גם אימא שיקרה! היא הרי הבטיחה שתחזור, ולא חזרה. בלי אימא אינני יכול ללמוד תורה'. התדרדרת ועזבת הכל, ברחת ל'ארה"ב. שם עזר לך 'אבי יתומים' והיום אתה יהלומן מצליח מאד. אך אותי ואת אביך שבשמים ואת יהדותך השארת מאחור, וכאן אני שוכב על ערש דווי ערירי וגלמוד..."

ילד רעע יש לי אמר כמי שמסכם את הדברים. אך לפתע ניתמ קולו התחלפה, והוא צווח ואמר: 'דוד, אתה לא פושע! ילד קדוש אתה! אני הוא שחטאתי. לא הבנתי אותך. לא הבנתי לרוחו של ילד יתום ואומלל שאיבד את אימו ואת החושק ללמוד. במקום לחבק לתמוך ולעודד, עשיתי את ההיפך והורדתי אותך בידי לשאול תחתית. אני האשם הבלעדי ואתה דוד, בן יחיד שלי, יתום שלי, צדיק. דוד, במקום שאמלא את מקומה של אימך, דאגתי לעצמי. הייתי מרוסק ולא ידעתי כיצד להתנהג איתך. בני היחיד, אני רוצה לדבר איתך, לומר לך שאתה הבן שלי, שאתה הצדיק ואני ה... אני הרסתי אותך כמו די, ואני רוצה לבקש סליחתך!

הקשיש לקח את הטלפון, וחייג לבנו, אך צליל של שיחה ממתינה נשמע ברקע. בארה"ב עומד 'דיויד' היהודי שחי כגוי לכל דבר, בעיצומה של שיחת עסקים. הישיש מנסה שוב ושוב אך שוב שיחה ממתינה ברקע... מצבו מתדרדר... והנה... שוד ושבר! ראשו נשמט על מכשיר הטלפון. הישיש האומלל נפח את נשמתו כשפניו מיוסרות ללא 'ישמע ישראל' אך עם ויודיו קשה ותחושת החמצה איומה ונוראה. דיויד הגיע להלוויה מוועזע מאד. בסתר לבו, כה שישב, שמר פניה חמה לאביו.

דיויד ניסה לדלות מידע רגועו האחרונים של אביו. האם למד גמרא שכה אהב? התפלל? אמר ויודיו? קריאת שמע? על הכל נענה בשלילה. אביך דובר רק עלך! מילותיו האחרונות היו אודותיך. הוא התקשר אליך שוב ושוב לבקש סליחתך. דיויד שמע והתחלחל. הוא היה עסוק בשיחת טלפון עם סוחר היהלומים בוויכוח על מחיר... פתאום הוא הבין מה שקרה באותו הזמן ולא העלה על דעתו את עוצמת הרגעים האלה עבורו. ואז, הוציא מכיסו יהלום ענק ומסנוור והשליכו ארצה, בזעם עצור ודמעות בעיניו רכן על גופת אביו, וזעק: 'אבא! אילו הייתי יודע שאתה ממתין לי לשיחה אחרונה, הייתי זורק הכל ומשוחח עמך, אבא! אתה עבורי היהלום היקר בעולם...' אך מאוחר מידי... אבא כבר לא כאן.

רמיס אלו ימי הרחמים והסליחות, בורא עולם ממתין לנו, קרוב אלינו, בואו נענה לו לפני שיהיה מאוחר. דרשו ה' בהימצאו קראוהו בהיותו קרוב!

ולומדיה, דעסיק באורייתא תדירא כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפּרה ע"ה.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתנו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומוגונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיילי". כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו וזכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכתפם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב **משה יזדי שליט"א** לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב **משה יזדי שליט"א** כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם. שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. **רותי: 050-413-4799.**

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: **052-890-80-65.**

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

אחד הרבנים שמור אבינו זלה"ה היה לומד אצלו מידי ערב היה ידוע כתיקף שמידת האמת בוערת בקרבו. לכן, ענה הוא בקשיחות לאחד ממשנתפי השיעור שאמר דברים לא מדויקים. מור אבינו זלה"ה שהיה רגיש מאוד לצער הזולת, הבחין בכך שאותו תלמיד נפגע מאוד מתגובתו הקשוחה של כבוד הרב. לאחר השיעור בעוד כולם מתכוונים להתפלל תפילת ערבית, ניגש מור אבינו זלה"ה לאותו אדם ואמר לו: "אגיד לך בקצרה, ברור לי שתגובתו של כבוד הרב זיכרה אותך, כך שיש לך שתי ברירות: הברירה האחת, לקבל באהבה ולהתחזק ולהתפלל תפילת ערבית בכוונה, ובוודאי לאחר הזיכור הגדול שעברת לעיני כולם, יש לך את הזכות לבקש ככל שתרצה בתפילה ולהיושע. הברירה השניה, להיפגע ולהתעצב ולחזור לבית ממורמר ומתוסכל. אני אישית ממליץ לך על הברירה הראשונה, ואתה יודע שאני אוהב אותך".

בינתיים כולם ניגשו להתפלל, לאחר התפילה ניגש הלה למור אבינו זלה"ה וביקש ממנו ללוותו וברך אמר לו: "תדע לך שבתוך השיעור החלטתי שזה השיעור האחרון שאני משתתף בו ושלא אחזור לכאן לעולם ועד! נפגעתי מאוד מאוד מדבריו של כבוד הרב. אבל דבריך שנאמרו מלב אוהב נכנסו לליבי ואכן התפללתי תפילת ערבית בכוונה גדולה וכמוכן ששיניתי את דעתי ובעזרת ה' יתברך אגיע כרגיל בכל ערב ללמוד תורה אצל כבוד הרב ועל כך אני רוצה לומר לך הרבה תודה רבה על שהארת את עיני".

תנצב"ה. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל.

חברי קהילת "עמודי השלום".

כיון שברוך ה' זכינו ועשרות אלפי משפחות נהנים מאד מקריאת עלון נפלא זה עד כדי הערצה אמיתית. אי לכך, החלטתי למנף בעזרת ה' את החיבור הגדול הזה לכוח קניה גדול ולקבל מחירים מוזלים מאד למוצרי מזון ולשאר המוצרים.

בשלב הראשון נתמקד במוצרי בשר בקר, דגים ועופות **דרושים סוכנים בכל רחבי הארץ!!!**

לפרטים נוספים: 051-5490510 - מנשה.

נ.ב. נשמח לקבל הצעות טובות ומועילות.

בברכת הצלחה רבה

הרב משה יזדי.

לחמניות 100% כוסמין!!!

* ללא חומר משמר!!

* טעימות ומשביעות!!

באישורו ובהמלצתו של הרב **משה יזדי שליט"א**.

לפרטים והזמנות: **054-58-44-363**

פינוקים פינוקים

עוגות מוצצבות • עוגות יום-הולדת • מארזים מפנקים • קינוחי כוסות קינוחים אישיים • קישים מלוחים • סדנאות • קייטרינג חלבי

להזמנות: **050-205-2486**

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם הצלחתם המלאה של יורם ואורלי צהלה הי"ו, מיכאל חיים הי"ו איתן הראל הי"ו, ר' אריה חרירי הי"ו, דוד כהן הי"ו אליהו שמעון בן גיגי הי"ו, יעקב ואורלי דניאל הי"ו, חגי כהן הי"ו, מנשה נגי' בן רות הי"ו לימור כהן תחי", יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "שוש אָשִיש..."

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו! איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!
והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 18:14 [18:34]	ירושלים: 8:52	ירושלים: 13:06	ירושלים: 19:24	ירושלים: 20:05
תל אביב: 18:31	תל אביב: 8:54	תל אביב: 13:08	תל אביב: 19:26	תל אביב: 20:02
חיפה: 18:23	חיפה: 8:53	חיפה: 13:07	חיפה: 19:26	חיפה: 20:04
אילת: 18:19	אילת: 8:53	אילת: 13:07	אילת: 19:24	אילת: 20:00
באר שבע: 18:31	באר שבע: 8:54	באר שבע: 13:08	באר שבע: 19:26	באר שבע: 20:04